

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 25 Απριλίου 2016 – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) κατά Diputación General de Aragón

(Υπόθεση C-237/16)

(2016/C 260/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Diputación General de Aragón

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντίκειται τα άρθρα 49 και 54 ΣΛΕΕ σε περιφερειακό φόρο ο οποίος φέρεται ότι επιβάλλεται για την περιβαλλοντική ζημία που προκαλείται από τη χρήση των εγκαταστάσεων και των στοιχείων που συνδέονται με τη δραστηριότητα και την οδική κυκλοφορία που παρατηρούνται σε σχέση με τα εμπορικά καταστήματα με μεγάλη επιφάνεια πωλήσεων και σταθμεύσεως για τους πελάτες τους, εφόσον η επιφάνεια λιανικών πωλήσεων υπερβαίνει τα 500 m², όταν όμως ο φόρος αυτός επιβάλλεται ανεξάρτητα από την πραγματική θέση των εν λόγω εμπορικών καταστημάτων εντός ή εκτός της συμπαγούς αστικής περιοχής και βαρύνει στην πλειονότητα των περιπτώσεων τις επιχειρήσεις άλλων κρατών μελών, λαμβανομένων υπόψη ότι: (i) δεν επιβάλλεται στους εμπόρους οι οποίοι κατέχουν πλείονα εμπορικά καταστήματα, ανεξάρτητα από το άθροισμα της επιφάνειας λιανικών πωλήσεων, εάν κανένα εξ αυτών δεν έχει επιφάνεια λιανικών πωλήσεων άνω των 500 m² και επίσης εάν κάποιο ή κάποια εξ αυτών υπερβαίνουν το συγκεκριμένο κατώτατο όριο αλλά η φορολογητέα βάση δεν υπερβαίνει τα 2 000 m², πλην όμως επιβάλλεται στους εμπόρους με ένα μόνον εμπορικό κατάστημα του οποίου η επιφάνεια λιανικών πωλήσεων υπερβαίνει τα προμνησθέντα κατώτατα όρια, και (ii) δεν επιβάλλεται στα εμπορικά καταστήματα που έχουν ως αποκλειστικό αντικείμενο την πώληση μηχανημάτων, οχημάτων, εργαλείων και βιομηχανικών υλικών· υλικών οικοδομών, ειδών υγιεινής, πορτών και παραθύρων, αποκλειστικά σε επαγγελματίες· ειδών επιπλώσεως σε μεμονωμένα, παραδοσιακά και εξειδικευμένα καταστήματα· αυτοκινήτων οχημάτων σε εκθέσεις αντιπροσώπων και συνεργεία επισκευών· φυτώρια κηπουρικής και καλλιέργειας και πρατήρια καυσίμων αυτοκινήσεως, ανεξαρτήτως επιφάνειας λιανικών πωλήσεων;
- 2) Έχει το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ την έννοια ότι συνιστούν απαγορευμένες κρατικές ενισχύσεις, βάσει της εν λόγω διατάξεως, η απαλλαγή από την καταβολή του IDMGAV των εμπορικών καταστημάτων με επιφάνεια λιανικών πωλήσεων κάτω των 500 m² ή άνω των 500 m², εφόσον η φορολογητέα βάση δεν υπερβαίνει τα 2 000 m², και των εμπορικών καταστημάτων που έχουν ως αποκλειστικό αντικείμενο την πώληση μηχανημάτων, οχημάτων, εργαλείων και βιομηχανικών υλικών· υλικών οικοδομών, ειδών υγιεινής, πορτών και παραθύρων, αποκλειστικά σε επαγγελματίες· ειδών επιπλώσεως σε μεμονωμένα, παραδοσιακά ή εξειδικευμένα καταστήματα· αυτοκινήτων οχημάτων σε εκθέσεις αντιπροσώπων και συνεργεία επισκευών· των φυτωρίων κηπουρικής και καλλιέργειας και των πρατηρίων καυσίμων αυτοκινήσεως;

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Απριλίου 2016 η Industrias Químicas del Vallés, S.A. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 16 Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-296/15, Industrias Químicas del Vallés κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-244/16 P)

(2016/C 260/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Industrias Químicas del Vallés, S.A. (εκπρόσωποι: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas, C. Vila Gisbert, abogadas)